

市

עין משפט
גר מצוה

לֵאמֹר אֲבָנֵי הַיָּם מִיָּד ה' מִיָּד ה' מִיָּד ה'
מִיָּד ה' מִיָּד ה' מִיָּד ה' מִיָּד ה'
מִיָּד ה' מִיָּד ה' מִיָּד ה' מִיָּד ה'
מִיָּד ה' מִיָּד ה' מִיָּד ה' מִיָּד ה'

רבינו גרשום

[illegible]

דמותרות מנה לא מפיק ציה, וליכא למימר דניחל במר במרמי
 דלח גרמי ממנה דיש לחפוס המועט כדפ"ה:
מסתייה רקא טפינא (בולוי האי) אחבראי. שכן הסדר דשנים
 הפוחמים מדברים תחלה:

אדרבה

ותלמיד ותלמדה שווא.
השתמח אי לא הוה חלל
מנה וחד חמר שלשים
מאה ועשרה שווא דקן
לכ"ע והשתמח דלמינה
מכולהו חמר תלתא
מאה הוה טפי:

הדרון עלך בית בור

תשעין שוה והאי דקאמר עשרים דקא טעי
עשרה לאחוריה והאי דקא אמר מנה קא טעי
עשרה לקמיה אדרבה האי ארעא מאה
ועשרה שויה והאי דקאמר מנה קא טעי
עשרה לאחוריה והאי דקאמר עשרים קא
טעי עשרה לקמיה נקוט מיהת תרי שלשין
בידך דמתורת מנה לא מפכי ליה אחריים
ואומרים עושין שומא ביניהן ומשלשין קא
סברי האי ארעא תשעין ותלתא ותלתא שויה
ליסר ותלתא לאחוריה והאי דקאמר מנה קא
טעי הוא דלימא טפי והאי דלא קאמר סבר
אחברי אדרבה הא ארעא מאה ותליסר
א טעי תליסר ותלתא לאחוריה והאי דקאמר
ה ובידן הוא דקאמר טפי סבר מיסתאי דקא
מיהת תרי קמאי בידך דמתורת מאה לא
כאחריים אמר רב אשי טעמא דאחריים לא
הנו דייני גולה עושין שומא ביניהן ומשלשין
אמר רב אשי טעמא דדייני גולה לא דיעינן
ה "האומר לחבירו חצי שדה אני מוכר לך
חציה בדרום אני מוכר לך משמנין ביניהן
עלוי מקום הגדר חרין וכן חרין וכמה הוא
שלשה: גמ' א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן
י חייא בר אבא לרבי יוחנן והא אנן משמנין
ויתא כבבל תרגימנא מסיפא דקתני סיפא
ננין ביניהן ונוטל חציה בדרום ואמאי משמנין
ליה יאלא לדמי יה"נ לדמי: מקבל עלוי
בחוץ וכן חרין מבפנים וזה וזה אחורי גדר
כ"ד

השערים. ד"ר ש"א דהיינו כ"ב סלעים וחצי וכל אחד טועה מעט
זה שאומר כ' מוזל שתי סלעים ומחצה משויין זה שאומר מנה
מעלה בדמים שתי סלעים ומחצה דיתא ליה למימר ששניין טועין
קצת זה למעלה זה למטה ונאמר דהוי ז' דהיינו כ"ב סלעים ומחצה

מסורת הש"ס

א) (במדרש יח. א. ב) (במדרש יח. א. ב) (במדרש יח. א. ב)
 יח: ע"ש, ג) כפ"א: (לפחות,

הגהות הב"ח

(א) נח' חטו דינו גולה אברה:
ק"ל דינו גולה אמרי:
(ב) רשעים דיה ודקן הוא
וכו' ופסח דינו רשני
שלישו דדנר דיסני וכו'
ושלש: (ג) ד"ה ס"ג חטו וכו'
סלחוס. י"ג ע"י ספרסרס
בדק' ק' סוף פ"א: (ד) ד"ה
דקטו וכו' ענין פסח דק
י"ו דקטו רחל שלא
ביכרה וילדה שני זכרים:
(ה) ד"ה חטונתא שני זכרים:
מפסח טרונת ליישבה
ס"ד:

לעזי רש"י

פוש"ר [פוש"ד].
תעלה.

מוסף רש"י

אדאכלת כסנייתא בבבל.
נעוד שהייתה אוכלת תמרים
בבבל ומעדן את עלמך
(בכבודות יח).
והרץ עלך בית בור

רבינו גרשום (המשך)

[illegible]

(א) נראה לדין דאחר חד בכי אחד כמנה וממלכת ליה וכו'. (ב) אולי צ"ל הוי שילוש בשומא.

כדי שלא חקשרון שם חיה ותססד תבואתו; תנא חרין מבחמו, של גדר, וכן חרין סמור לגדר